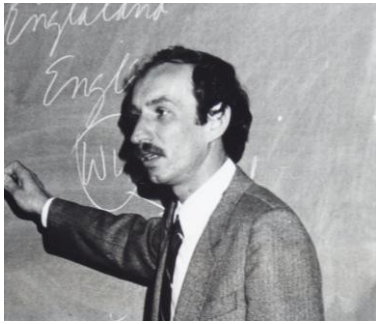

Vijftig Jaar Later

Nadat jullie in 1976 het EPL verlaten hadden, ben ik daar nog vele jaren gebleven, met veel plezier, want ik vond het een fijne school, waar ik als leraar veel vrijheid genoot en, de uitzondering daargelaten, waar ik met prettige leerlingen te maken had. Hoewel ...

Eindexamen-leerlingen van de Havo- en VWO-afdelingen van het Protestants Lyceum in Eindhoven hebben gisteren vijf leraren „ontvoerd” naar de Drunense Duinen. De docenten werden gisterochtend rond zeven uur uit hun woningen gehaald. Geblinddoekt moesten zij daarna in een drietal auto's stappen. De leerlingen hadden voor hun actie vijf „rechtse” docenten uitgekozen. Met de blinddoek om werden zij om tien uur aan de overige leerlingen van de school getoond, waarna zij naar de Drunense Duinen werden vervoerd. Daar werden ze zonder geld afgezet met de bedoeling, dat zij liftend weer naar Eindhoven zouden terugkeren. De „ontvoering” was een onderdeel van 'n ludieke dag van de eindexamen-kandidaten, die gisteren

Het “gewone” lesgeven werd in 1988 heel erg anders, ik werd nl door de Nederlandse Fulbrightcommissie geselecteerd om, met het hele gezin, onze kinderen waren toen 15 en 13, een jaar naar de VS te gaan om daar les te gaan geven aan een High School. Spannend, Engels geven aan native speakers! Ook voor de kinderen, die dan daar ook naar High School zouden moeten was het enorm spannend.

Wij waren benieuwd waar we “geplaatst” zouden worden. Het werd Santa Fe in New Mexico, het oudste stadje -volgens de

inwoners- van de VS, prachtig gelegen tussen de bergen en de woestijn. Mijn school was in Los Alamos een soort voorstadje en de geboorteplaats van de atoombom.

Het viel allemaal erg mee, het niveau dat ik les gaf, er waren daar drie niveaus Engels en ik had het middelste, was beneden dat wat ik in Eindhoven gewend was. Geen probleem dus. Fantastisch en zeer interessant jaar door de prachtige natuur en het kennismaken met het onderwijssysteem daar en als klap op de vuurpijl kwamen we natuurlijk terug met een grote Amerikaanse auto!

Hier was inmiddels ook het een en ander veranderd, de regering had nl (veel) geld beschikbaar gesteld voor internationalisering van het onderwijs en omdat ik internationale ervaring had (sic), kreeg ik de functie van Coördinator Internationale Betrekkingen met de opdracht contacten te leggen met Europese scholen om tot leerlingenuitwisselingen te komen, fysieke en digitale. Dat was nieuw voor het EPL, want waar andere scholen al buitenlandse reisjes hadden, vond rector Van Vliet dat de school geen reisbureau was, waarin ik hem overigens van harte gelijk gaf, omdat de (hoge) kosten van zulke reisjes niet voor alle ouders op te brengen zouden kunnen zijn. Nu, met de ruime subsidies van het Europees Platform werden de reiskosten gedekt en was slechts een beperkt bedrag nodig voor het programma. De leerlingen logeerden bij hun "counterparts" en waren gastheer/vrouw bij het tegenbezoek. Zo kregen wij contacten in Engeland, Frankrijk, Duitsland, Zweden, Italië, Tsjechië en Hongarije. Leuk en erg leerzaam voor de deelnemers. En vooral dat laatste hoorde helemaal bij het EPL! Drukke, veeleisende baan voor de coördinator maar erg leuk en veel reizen tbv de voorbereidingen en conferenties.

Wat later veranderde er voor mij nog meer. Door het schrijnend gebrek aan classici in het land, vooral aan gegadigden die wat restuurtjes voor hun rekening wilden nemen, startte de universiteit in Nijmegen bijscholingscursussen Latijn en Grieks

voor talen- en geschiedenisdocenten (in mijn tijd mocht je talen en geschiedenis alleen studeren als je gymnasium had gedaan), dus voor dat ik het wist, zat ik weer in de collegebanken en spoedig daarna was ik ook leraar Latijn en Grieks, beginnend met twee brugklasjes oplopend totdat ik in het jaar dat ik met pensioen ging -nu bijna 20 jaar geleden- nog maar één klas voor Engels had, *quod tempora mutabantur!*

Terugkijkend op 38 jaar EPL kijk ik naar een gezellige tijd, fijne school en fijne leerlingen, dus wat wil een leraar nog meer!

